

СПРАВА «ГРИШКО І КОШЛЯК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF GRYSHKO AND KOSHLIYAK v. UKRAINE)

(Заяви № 72970/13 та № 12818/16)

Стислий виклад рішення від 24 лютого 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на незаконність тримання їх під вартою. Заявник у заяві № 72970/13 також висунув іншу скаргу, яка також порушила питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду.

Розглянувши скарги заявників на незаконне тримання їх під вартою, Європейський суд вказав, що будь-яке позбавлення свободи має відповідати меті захисту особи від свавілля та, посилаючись на рішення у справі «Харченко проти України», констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Щодо іншої скарги заявника Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, дійшов висновку, що вона також свідчить про порушення Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує заяви прийнятними;
3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням під вартою;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду(див. таблицю в додатку);
5. Постановляє, що:
 - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
6. Відхиляє решту вимог заявника у заяві № 72970/13 щодо справедливої сатисфакції».